

[Christmas Møller.]

Det faktiske i denne Sag — det gentager jeg, og det har ogsaa Statsministeren sagt — er, at Danmarks Undergrund i Dag kan gaa fra Køber til Køber. Vi har gerne paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt villet gøre, hvad vi kunde for at forhindre dette, og jeg tror ikke, der er nogen Grund for de ærede Medlemmer til at gøre Indvendinger imod den Form, under hvilken vi har fremdraget denne Sag.

Der kan ikke være Tvivl om, at Loven i hvert Fald paa visse Punkter ikke er administreret i Overensstemmelse med det af Rigsdagen nedsatte Udvalg, og det er derfor ikke underligt, at jeg har sagt, at der kunde være begaaet Fejl ogsaa fra Rigsdagens Side, ved at der er givet Bevillingen en Rækkevidde, den ikke burde have haft; og efter hvad der foreligger for mig, er det netop det, der er sket. Jeg har naturligvis ikke noget imod, om de, der særlig har haft med denne Sag at gøre, diskuterer, om Administrationen har været uheldig, men al denne Diskussion interesserer mig slet ikke. Der er kun een Ting, der interesserer mig i denne Sag, og det har den højtærede Statsminister heldigvis ikke afskaaret os fra, nemlig at faa et Resultat, saaledes at de Spørgsmaal, det drejer sig om, kan blive oplyst, og saa vil jeg virkelig overlade til andre at diskutere baade Lovene, saaledes som de er blevet gennemført, og Administrationen af dem.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan ikke undskylde Mangerne ved det Forslag, han har stillet, med, at Hensigten kun har været at fremkalde en Diskussion. Denne Hensigt kan være prisværdig, men den forhindrer jo ikke, at man stiller et forstandigt Forslag, og hvis man ikke er i Stand til det, har man altid den Udvej at rette en Forespørgsel til en Minister. Saaledes som Forslaget er affattet, er det absolut uforstandigt, for der staar i den bestaaende Lovs § 1: „Efterforskning og Indvinding af saadanne Raastoffer forbeholdes Staten“, og saa er det en given Ting, at den Minister, under hvem Sagen sorterer, helt og holdent har det i sin Magt, hvis han kan skaffe de finansielle Midler, at lade Undersøgelserne foretage.

Det er heller ikke i mindste Maade en berettiget Indvending imod min Omtale af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at han er Medforslagsstiller. Tværtimod, den Omstændighed, at det ærede Medlem trods hans bestandige Krav om Sparsommelighed er

Medforslagsstiller, viser, hvad Det konservative Folkeparti paa dette Punkt er kommet ud i.

Hvad selve Sagen angaar, vil jeg bemærke, at det ellers har kostet danske Videnskabsmænd uhyre Anstrengelser at skaffe beskedne Summer til Undersøgelse af Danmarks geologiske Forhold. Det kostede det f. Eks. at skaffe det nødvendige til Boringen paa Grøndalsengen mellem Frederiksberg og Vanløse. Det kan derfor ikke nytte noget at komme her og sige, at man i 1932 skulde have krævet de Millionbeløb, som vi nu ved skal anvendes, for dengang, det kan jeg roligt sige som Karakteristik af Situationen, modtog alle Tingets Medlemmer uden Undtagelse denne Sag med et overbærende Smil. Ingen ventede sig, at der skulde findes Værdier. Nu er det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel siger, at der er fundet en Saltblok paa 18 cm.s Højde, men det beviser ingen Verdens Ting; det kan være den tynde Rand af et Saltleje, som muligvis er tykkere i en eller anden Retning, men der kræves jo kostbare Undersøgelser Nord, Syd, Øst og Vest derfor, for at man kan finde, i hvilken Retning Tykkelsen af dette Saltleje vokser. Og selv om det saa lykkes at finde et tykkere Saltlag, følger aldeles ikke deraf, at der ogsaa er Petroleum. Det er derfor et Krav til Statskassen, som er i allerhøjeste Grad forbløffende, netop fra den Side. Men jeg har jo lovet paa mit Partis Vegne, at vi skal høre, hvad det er for saglige Betragtninger; der maa være noget nyt.

Den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har været inde paa, er sagligt urimelig, for det er en Betingelse i Koncessionen, at man i Løbet af en vis fastlagt Tid skal paabegynde Indvindingen, og er det ikke sket, ja, saa tilfalder alt, hvad der er opnaaet af Undersøgelsesresultater m. m., den danske Stat. Men hvorfor i al Verden skulde dog et amerikansk Selskab, hvis Leder selv offentligt erklærer, at det er ikke et filantropisk Foretagende, selvfølgelig ikke, men et økonomisk Foretagende — hvorfor skulde det være villigt til at investere 4 Mill. Kr. i Undersøgelsen af, om der er Petroleum og andre Værdier i Danmarks Undergrund, og saa nedlægge Virksomheden? Det er en ganske fantastisk Idé.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, fordi vi faar Lejlighed til i Udvalget at høre, hvad det er, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans